

Előfizetési árak:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Egyes szám ára 6 kr.

Megjelenik hetenként kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZEKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT

Ifj. Dobay János szerkesztő lakásán.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségben, az előfizetések, hirdetések, nyíltéri cikkek stb. a kiadóhivatalban fogadtatnak el.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Hirdetések díja:

minden egyhasábas garmond-sorért vagy annak térfogatáért 4 krajczár.

Ezenkívül minden egyszeri közlés után 30 kr belyegdíj fizetendő.

Nagy és többször közlendő hirdetésményeket árkedezményben részesít a kiadóhivatal.

A „Nyílt tér”-ben közlendő cikkekért soronként 10 kr fizetendő.

Felhívás előfizetésre.

A „Szekelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenként jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre . . . 6 frt — kr.
Fél évre . . . 3 frt — kr.
Negyed évre . . . 1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre 8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadtatnak.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, szíveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavar ne forduljon elő.

A „Szekelyföld” kiadó-hivatala.

Látogatások Bismarcknál.

Kézdí-Vásárhely, 1887. okt. 7.

Csak pár hete, hogy monarchiánk külügyminisztere, Kálnoky gróf, meglátogatta Németország hatalmas kancellárját friedrichsruhei magányában. Olvasóink bizonyára emlékeznek rá, hogy a lapok mily meglepéssel írtak a gróf útja által elért sikerről. Nem kevesebb eredményről írnak most az olasz lapok is külügyminiszterünk, az osztrák-magyar-ellenes Crispi látogatásáról, a ki éppen a napokban érkezik haza Bismarcknál tett látogatásából.

Mindkét látogatás a béke érdekében történt; de az is bizonyos, hogy most is Bismarck vasmarkában voltak összpontosulva a látogatás fonalai. Igaz, hogy a vaskancellár — Vilmos császár ohájához hiven — a világbéke érdekében is mindent megtesz; de mindenek fölött saját érdeke az, melyet kielégíteni, jövőre külsőleg is támogatni erős és feltett célja volt, s hogy ezt mindkét látogatás által elérte: azt eléggé igazolják a lapok elégtel jelentései. Viszont Crispi is hazájának többszörös érdeke vezette azon lépésre, hogy, a rendes érintkezési forma mellőzésével, személyes megbeszélgetés által juttassa kívánt sikerre kitűzött céljait. Mert az ilyen diplomata nem érnek reá, hogy csupa kedvtelésből vagy személyes rokonszenvből egymásnál látogatásokat tegyenek. Ha ki-mozdulnak országukból: annak nagy oka szokott lenni.

Kifejeztük előbb is, s most ismétljük, hogy Bismarck saját érdeke istápolására hívta magához ugy Kálnoky, mint Crispi külügyminisztert. Annak idejében ugyanis Oroszországnak Bismarck följárulotta Bulgária okkupálását, a részére, Franciaországgal szemben, Oroszország részéről adandó támogatás megnyerését remélvén. E tervével azonban Bismarck felsült; Oroszország nem vele, hanem Franciaországgal lépett szövetségre. Ennek kárpótlására kötötte meg a szövetséget még a télen Olaszországgal s ezt erősítették, szilárdították

meg a Crispivel való mostani újabb találkozás alkalmával.

Legalább ezt kell kimagyarázni Crispinek egy hírlapíró előtt tett ama nyilatkozatából, hogy Olaszország nem akar semmi mást, mint a béke és az európai egyensúly fentartását. E célból csatlakozott a német-osztrák-magyar szövetséghez s arra törekszik, hogy Olaszország is becsülettel hozzájáruljon, hogy nagy nemzetközi összehittközések ki-kerültesse, mert Olaszországnak, mint Európa valamennyi államának, alapos oka van félni Oroszországnak Konstantinápoly felé való előnyomulásától; nem engedhetjük meg, hogy a Földközi tenger orosz tengerré váljék.

De hogy Crispinek is még volt célja: az sem szenved kétséget. Olaszországnak is nagy szüksége van Németország és monarchiánk támogatására, mert érdekei Afrikában, Középeurópában nem a legbiztosabb alapon állanak s e kettős szövetség nélkül veszélyeztetve is vannak. Hogy a római kérdés is Bismarckkal megbeszélgetett volna, Crispi tagadja, azt állítván, hogy Olaszország viszonya a vatikánhoz tisztán belügy és senkinek sem engedhetné meg a beavatkozást.

Örömmel lehet azért nekünk is üdvözlőnk a Bismarcknál tett látogatásokat, és pedig, mert Anglia is a harmas

szövetséghez csatlakozván, az európai béke fentartása, legalább egyelőre, biztosítottak látszik. De másfelől azért is, mert ez Olaszországnak monarchiánkhoz való közeledését jelenti. Crispi ugyanis monarchiánk iránti ellenszenvéből soha sem csinált titkot s azt azonfelül, hogy Ausztriának olaszok által lakott tartományai vannak, okolni tudta azzal is, hogy Ausztria a pápaság kérdésében Olaszország egységével ellentétes álláspontot foglal el; de meg az olasz királyi pár bécsi látogatása sincs mind máig s éppen a pápa iránti tekintetből visszadva. Ebből kifolyólag mindez ideig nem valami nagy rokonszenvet érzett Crispi monarchiánk iránt, de mostani utjával sokat engedett ellenszenvéből. Most Bismarck megértette Crispivel, hogy Olaszország Németországgal külön oly szövetségre, melynek monarchiánk is nem tagja, nem gondolhat s el kell fogadni a helyzetet úgy, a mint adva van; Crispi bir annyi államférfiúi erénnyel, hogy hazája érdekeit összeegyeztetni tudja a szövetség közös érdekével, a mely pedig a közös jó viszonyt megköveteli.

Legtöbb haszna azonban a sokat szenvedett Bulgáriának van e látogatásból, mert az ősz és tél kevésbé alkalmas összeütközésre s így elég ideje lesz az ott annyira szükséges belsőrendezkedés alaposabb keresztülvitelére.

Vajna Károly.

A „Szekelyföld” tárczája.

Emlékeimből.

VII.

Matild mama házassága.

Írta: Dobay János.

II.

(Vége.)

Délután 3 órakor kezdett a vendégsereg özőlni s már egy óra múlva alig lehetett a három kis szobában mozogni. Szent Isten! minő társaság! Minő arcyok, minő öltözékek s minő illat! Mintha csak Ferike szemén szedte volna e különös népet. Először érkezett Stix ur, az egykori ober, katonás pontosságával is akarván bizonyítani azon erősen táplált és sokszor is hangsúlyozott meggyőződését, hogy a fináncz is katona. Stix ur alig helyezkedett el a legelső helyre, már éktelen zaj hirdeté a tiszteletreméltó Hornyák-familia érkezését. Megjötték mind a haton, már t. i. az anyatörzs és öt hajtása, rettenetes pacsuli-illatot hozván magukkal. A mama és a „kedves gyermekek” — a mint Stix ur udvariasan kifejezde magát — minden hosszas ceremónia nélkül elfoglalták a menyasszony és vőlegény számára fenntartott díszhelyeket. A kedves gyermekek csinosak voltak, de egyéb előnyöset aligha lehetne róluk mondani. Megérkeztek Brück

és Brück urak, a halálos ellenségek is élet-párjaikkal s többrendbeli apró Brückokkal és Brückökkel, s egy lesújtó pillantást váltva egymással, egyik familia a szoba jobb, a másik a baloldalon foglalt helyet. Belebegett Szelényi járásbírósi díjok ur s azonnal a Hornyák kisasszonyok udvarlására sietett, kik által azonban nem valami nyájasan fogadtatván, Stix urral elegyedett erős vitába valami fontos jogi kérdés felett. Megjött Virányi ur, a tehetséges szobafestő. Gyors pillantást vetett a szoba falaira s ajkain megvető mosoly lengedezett. Nem hiában, e szobákat nem ő festette. Sorban jöttek Lévi Bernát, a lelketlen uzsorás, mosolygó ábrázattal; Gombóc ur, a „Kedélyes macskához” címzett kurtakoesma tulajdonosa; Bájfy, a jeles fodrász; Dumm, a mély tudományu halottkém; Kohn házasságközvetítő ügynök stb. stb.

A társalgás megindult. A vendégek csoportokra oszolva, lármásan beszélgettek. — „Már kedves Stix ur, — hallszott ki a többől Szelényi járásbírósi díjok ur hatalmas szava — szó sem lehet az ország financiai ügyeinek rendezéséről, míg a díjok-kérdéssel tisztában nem vagyunk. Ha valamit jól akarunk elintézni, alapjában kell kezdeni a dolgot. Csak úgy lehet az állam épülete szilárd, ha a fundamentum jó.” — Egy másik csoportban Kohn ur, a házasság-

közvetítő ügynök, magyarázza, hogy mostanság azért van annyi szerencsétlen házasság, mert a közvetítő intézeteket kevesen veszik igénybe. „Igen, uraim és hölgyeim, — kiáltott fel lelkesülten — csak ott van igazi boldogság, hol én közvetítek.” „Hát maga miért verekszik össze mindennap a feliségével?” — kiáltott közbe az egyik Hornyák kisasszony. Általános kacagás fogadta a megjegyzést. — Bájfy, a jeles fodrász, és Virányi ur, a tehetséges festő, a művészetek felett elegyedtek élénk vitába. Virányi ur álláspontja az, hogy csak ecsettel lehet igazi művészetet produkálni, míg Bájfy ur az olló és fodritó vas részére illendő helyet követel a művészet eszközei között. A vitának a világyűlölő Dumm ur, a mély tudományu halottkém, vetett véget, nyers hangon kijelentvén, hogy minden művészet bliktri; egyedül a tudomány az, mi a világot kormányozza. Szeretné ő látni, hogy melyik művész tudná megállapítani, hogy mikor van valaki tökéletesen meghalva. Mert halott és halott között ám nagy különbség vagon. Akárhány felébred sirjában s megeszi kezét. A kire ő kimondja, hogy vége van, az ugyan soha meg nem eszi a kezét. — Lévi Bernát ur, a lelketlen uzsorás, a maga részéről nem vett részt a társalgásban, hanem minden csoportba bele-mosolygott s helyeslő főbólintásaival dekla-

ralta, hogy mindenik beszélő nézeteit osztja. — E perczben a társalgás zajából éles gyermeki sikoltások hangzottak fel. A figyelem rögtön oda fordult. A zaj oka az volt, hogy az ellenséges Brück és Brück familiák fiatal csemétéi hajba kaptak. A kis Brück Maxi azt mondotta a kis Brück Kóbinak, hogy: „Te nyálas zsidó!” A harezias Kóbi nem engedhette ezt az igazságot magán száradni s nyakon vágta érte Maxit. Ezen ténykedés a két család többi gyermekeinek intervenczióját vont maga után, úgy, hogy a harez az egész vonalon megindult. A rettenetes tépelődés és az ezzel járó zaj figyelmessé tévé Brück és Brück urakat, valamint Brückné és Brückné asszonyságokat is. Mi természetesebb, mint hogy a fenyegetett család védelmére sietének? Az ellenséges családok „nagyjai” oly ádáz dühvel rontottak a csataterre, hogy elérkezettnek láttam az időt, hogy násznagyai méltóságomat latba vessem, ha csak nem akartam, hogy e szép ünnepély botrányosan érjen véget. Közbeleptem tehát mint békéltető és sok szóval sikerült a hadakozó feleket lecsendesíteni. Így kellett násznagyai funkciómát elkezdeni.

Alig csendesült le a zaj, megnyílt a szomszéd szoba ajtaja s Matild mama lépett ki a boldog Krixbaum ur karján. Nyomában Ferike s még egynehány rokon.

Országgyűlés.

A képviselőház tisztikara okt. 11-én választotta meg.

Az elnökségre névszerinti szavazással beadott 282 szavazat. Ebből esett Péchy Tamásra 281 és Irányi Dánielre 1.

Alelnököknek megválasztottak szintén névszerinti szavazással 224 beadott szavazat mellett: Csáky László gróf és Bánffy Béla gróf, egyenkint 223 szavazattal.

Jegyzőkül megválasztottak: Beöthy Algernon 222, Dárday Sándor 211, Josipovich Géza 211, Szathmáry György 211, Tibád Antal 221 és Török Kálmán 223 szavazattal.

Háznapgyá 208 szavazattal megválasztott Kovács László.

Korelnök, midőn felszólítja a ház megválasztott tisztviselőit, hogy foglalják el helyeiket, azon ohajának ad kifejezést, hogy a mindenható áldja meg a ház tanácskozásait.

A korelnök és korjegyzők a ház folyton tartó ülésére közt hajgják el helyeiket, melyeket az elnök és jegyzők szintén eljénzés közt foglalnak el.

Péchy Tamás elnök: T. képviselőház! Midőn a t. képviselőház kegyes határozata folytán az elnöki széket elfoglalom, legelőször is mélyen érzett hálámnak adok kifejezést az irántam nyilvánuló bizalomért. Mindenkire, a ki ezen elnöki székbe megválasztatik, nagy megtiszteltetés a bizalom nyilvánulása; de ráam nézve kétszeres becséssel bír azért, mert míg mások iránt ez csak bizalom a jövőre, azt hiszem, én önhittség nélkül mondhatom, hogy nálam helybenhagyása hét éves elnöki működésének. (Általános élénk helyeslés.) Én elnöki működésemet úgy szándékoztam folytatni, mint azt eddig tettem. (Éljénzés.) Pártatlan igazsággal szándékoztam eljárni mindenkor és meggyőződés az, hogy ámbár most szigorubb házszabályok alkottattak és az elnöknek nagyobb hatalom adatott, leghelyesebben fogok eljárni akkor, ha minden tehetőségemet arra fordítandom, hogy ezen igen szigorú intézkedésekre szükség ne legyen. (Általános helyeslés.)

De köszönöm a t. ház bizalmát elnöktársaim, jegyzők és a háznapgy nevében is. Mi mindnyájan, összesen és egyenkint, igyekeznünk fogunk ezen bizalomnak megfelelően és a ház eljárással arra fordítandjuk, hogy a t. ház eljárásunkkal meg legyen elégedve. (Általános helyeslés.)

Köszönetet nyújtunk a ház részéről a t. korelnök ur sikeres működéséért, köszönetet a ház korjegyzőinek szíves és odaadó tevékenységükért; és azt hiszem, hogy a t. ház ezen köszönetet jegyzőkönyvileg is méltóztatik kifejezni. (Általános élénk helyeslés.)

T. képviselőház! A magyar nemzetnek ma örömtünnepe van: Felséges urunk és királyunk nevenapja van ma. (Általános

hosszas éljénzés.) Hagyományos szokás szerint kérem a t. házat, méltóztatassék engemet felhatalmazni arra, hogy a t. ház hódolatteljes üdv- és szerencsekívánatait a trón szalmolyánál tolmácsolhassam. (Általános helyeslés.)

A házszabályok 21. §-a értelmében kötelességem szerint jelentem, hogy a szoros értelemben vett Magyarországon a választásra jogosított 413 kerület közül 402-ből adatott be megbízó levél. A horvát-szlavon országgyűlés elküldte a törvényben meghatározott 40 képviselőt. E szerint tehát beadott összesen 442 megbízó levél, melyek közül az osztályok által kifogásoltatott 2, kérvénnyel van megtámadva 13. Minthogy azonban az osztályok által kifogásoltak egyike kérvénnyel is meg van támadva, ennél fogva beadott és kifogás nélkülinek találtatott 423 megbízó levél. Ezen megbízó levelek alapján kijelentem, hogy ezen 423 választás ellen többé kérvény elfogadtatni nem fog, az ezen kerületekben megválasztott képviselőket igazoltaknak jelentem ki. Minthogy 7 választókerületben van választva oly képviselő, a ki két-két mandatumot nyert, ezekre nézve később leszke bátor a t. háznak előterjesztést tenni.

E szerint, t. képviselőház, jogom és kötelességemnél fogva kijelentem, hogy az 1887. évi szeptember hó 26-ára egybehívott országgyűlésnek képviselőháza törvényesen megalakult (Éljénzés) és ezen törvényesen megalakult országgyűlés képviselőházát azon kettős ohajással üdvözlöm, hogy sikerüljön nekünk hazánk javára üdvös törvényeket alkotni és engedje a mindenható Uristen, hogy szintén hazánk javára felséges királyunk sokáig éljen. (Élénk éljénzés.)

A képviselőház ekként törvényesen megalakítottnak jelentetvén ki, a miniszterelnök és Madarász felszólalásai után beadattak a szavazatok a bíráló bizottságokra.

Ülés után a ház tisztikara Péchy Tamás elnökkel tiszteltgett, kit gróf Csáky László első alelnök üdvözölt a tisztikar élén és nevében meleg szavakban, melyekre Péchy szintoly hangon felelt. Mindkét szónokot a tisztikar a hozzá csatlakozott képviselők lelkesen megéljénzték. Több miniszter is, Tisza Kálmánnal élükön, üdvözölték ez alkalommal a ház elnökét.

Október 5-én Szalay Imre és Eötvös Károly interpellációkat intéztek Széchenyi István kaposvári választására vonatkozólag az egyetemesben megjelent főispáni bizalmas levél tárgyában. Kiadatnak az interpellációk a belügyérnek.

Felolvastattak a kilencz bíráló bizottság tagjaira beadott szavazatok eredménye. A bizottsági tagok mindjárt le is tették az előírt esküt.

Elnök jelentése szerint kérvények a következő választások érvényessége ellen

adattak be: 1-ször Gulácsy Dezső Bereg megye felvidéki, 2-ször Kende Mihály Ung megye ungvári, 3-ször Éles Henrik Jász kun-Nagy-Szolnok megye jakóbhalmi, 4-ször Lázár Jenő gróf Maros-Tordamegye geryeszei, 5-ször Hoitsy Pál Békés megye gyermai, 6-ször Hoch János Somogy megye szili, 7-ször Szabó Lajos Pozsony megye dunaszerdahelyi, 8-ször Hertelendy Béla Zala megye nagykanizsai, 9-ször Komjáthy Béla Cegléd városi, 10-ször Horváth Mór Szabadka város második kerületi, 11-ször Bárczay Gyula szolnoki, 12-ször Széchenyi Pál gróf Somogy megye kaposvári és végre 13-ször Hollaky Imre Hunyad megye körösbányai kerületi, megválasztott képviselőjének megbízó levele ellen.

Ezenkívül Károlyi Gábor gróf Székes-Fehérvár városi képviselő választása ellen is adatott be kérvény; minthogy azonban nevezett képviselő megbízó levelét nem adta be, a kérvény most nem sorolható ki, hanem csak előjegyzésbe vétetik. Kifogásoltatott továbbá az osztályok által Isák Dezső megbízó levele, e szerint tehát ez is azon kategóriába esik, mely a bíráló bizottság által elbírálandó.

A kifogásolt mandatumok ezután, sorolás útján, a bíráló bizottsághoz utasíttatnak.

SZEMLE.

Román örjénzés. A bukaresti »Unirea« nagyszabedű levelezőjéte a magyar király erdélyi útja alkalmából oly hangú közleményt hoz, mely — ha lehet — felülmul minden eddigi e fajta dühöngést. Közöljük csak azért, hogy szélesebb körökben is lásák, mint gondolkoznak és innak az ország koronás fejedelméről azok, a kik eddig alkotmányellenes kaczerkodásokat engedtek meg magoknak a trónnal. Gyorsan leesett az álarcz. Az »Unirea«-féle lapoktól pedig meg kellene vonni a postai szállítást. Im a közlemény:

«Mióta ő felsége Ferencz József császár elhagyta az országot, könnyebben lélekzünk. Egy nagy kísértés volt reánk nézve ennek látogatása. Attól tartottunk, hogy nagy férfaink monarchikus érzelmüktől vezetve, valami bolondot fognak tenni, a melylyel compromittálhatták volna politikai magatartásunkat. Aggodalmunk alaptalan volt, azért örülünk rajta. Csak az egyházfők szerepeltek, szavaik azonban senkit le nem köteleznek, mert egyenmelyikük erkölostelen és így hiveik tisztelést sem bírják, de mások különben a püspökök már megszűntek vezetői lenni a népnek. Miron metropolita magaviseletét, a királynak és a kolozsvári népnek személye iránt tanusított szeretetét kiuevetjük.

Epen oly kevésbbé köteleznek minket a császárnak nyilatkozatai. Ezen pontra nézve valamennyi román egyetért. Ferencz József úgy szerepelt, mint a legmagasabb magyar tisztviselő, és mint ilyen, úgy viselte magát a románokkal szemben, mint a többi magyar tisztviselő. A román nemzetnek jogai azonban a magyar alkotmány fölött állanak. (!) Az alkotmány akara-

tunk ellenére készült, és miután jogaink a magyar alkotmány fölött állanak, az alkotmány által előírt legmagasabb tisztviselő akarata fölöttis állanak (!) (Az ily »magas« gondolkodású levelező okvetlenül megérdemelne bizonyos magas helyet...) Ugyanazért vállat vontunk és reá se hederítettünk, midőn megolvastuk, hogy ő felsége Erdélyt Magyarországgal egyesítettnek proclamálta. Vajjon mi hátrálni fogunk-e akkor, midőn a kedvező alkalom megjön, egy eclatáns reparatióra, hátrálni fogunk-e csak azért, mert egy koronás főnek az a kedve, hogy a dolgok úgy maradjanak, a mint most vannak? A ki ilyet gondolna, az vagy örült ember, vagy pedig azt hiszi, hogy mi egy gyalázatos nemzet vagyunk, a mely pusztulásba beleegyezik. De miután a császár nyilatkozataira reá se hederítettünk, még csak azt kívántuk volna, hogy a mi sajtónk mondta volna meg férfiasan, hogy a románok most is úgy érznek, mint husz év előtt, hogy semmiképpen sem akarnak belefúladni a magyar vízőzónba és, hogy létezésük és fejlődésük biztosítására egy területre van szükségünk, a melyen önálló legyünk, és a melynek területén belől ki legyen zárva a magyar impertinencia. Rosszul tették, hogy ezt meg nem mondták.

Bulgáriában ma lesznek a választások. Eredményök elő teljes bizalommal néz a kormány; a mint hozzávetőleg kiszámították, a Bulgáriában és Keletruméliában választandó 292 képviselő közül körülbelül 200 kormánypárti, 25 Zankovista, 20 Radoslavovpárti, 15 Karavelovpárti és 17 függetlenségi fog megválasztatni. — Az orosz párt állítólag zavargásokat tervez a választások idejére, de a kormány ezek ellen megtett minden szükséges óvintézkedést.

Egy konstantinápolyi távirat szerint a porta már végleges megegyezésre jutott az orosz kormányval a bolgár ügyben. Ugyanis Giers orosz külügyminiszter, a porta legutóbbi jegyzékére válaszul, konstatálja, hogy a török kormány a legfontosabb pontokban hozzájárult az orosz javaslatokhoz. Giers a válaszában csak azt kívánja még, hogy ne az orosz biztos rendelkezések alá a töröknek, hanem hogy e viszony megfordítva legyen. A kiküldendő bizottság működési ideje se három, hanem legalább négy hónapban állapíttassék meg. A ruméliai képviselők részvételére a fejedelmválasztás módozataira vonatkozó kérdések pedig a hatalmak egyetértő megállapodásának tartassék fenn.

Orosz biztosnak, ki fejedelmi helytartó czimet fogna viselni, Errort tábornok van kizemelve. És a porta állítólag el van már határozva, hogy az Oroszországgal való megegyezésnek még fegyveres kézzel is kész érvényt szerezni.

A bolgár kormány azonban szilárdan tartja magát ahhoz, hogy minden beavatkozási kíséretnek ellent fog állani. Ezt a kormány tagjai ismételve és határozottan kijelentették. Így tehát nem valószínű, hogy az orosz-török megegyezés egyhamar érvényesíttessék és ha történne is erre nézve valamely kísérlet, az bizonyára komoly konfliktusra adna alkalmat.

Ferike egyet intett s egy cigány-zenekar nyomult a szobába.

Megindult a tánc és pedig oly örült hévvel, minőre egy berugott kompánia képes. Nehány percz múlva a felvert por ködfátyolként takará el a tomboló tömeget.

A fojtó hőséget és port nem állhattam ki sokáig; kiosontam a teremből s hazamegytem. Egy félóra múlva égyamban fekvő elmélkedtem a mai nap eseményeiről.

Napok multak el s az új pár csendes elvonultságban élvezi a házasság gyönyöreit. Matild mama nem jelent meg, de Ferike bejáratos volt hozzájuk s engem mindenről értesített, a mi benn történik.

— Barátom, — szölt egy alkalommal — úgy látszik, mégis rossz dolgot műveltem. Ez a Krixbaum egy valóágos zsvány. Lasankint kiforgatja szegény asszonyt minden pénzéből.

— Látod, látod, mire vitt a te könnyelműség! S mit csinál szegény Matild mama? — Fizet és fizet. Már eddig egy pár száz forintja oda van. Krixbaum mindennap újabb meg újabb követeléssel lép fel.

— Nos, hát szakítson vele. Még nem késő. E párbeszéd után másnap reggel éktelen lármá hangzott át a szomszéd szobából,

Matild mama pompásan nézett ki. Rikító piros ruha volt rajta, melybe szűk voltánál fogva négyen segítették bele. Mondhatom, hogy Matild mama így legalább is 20 kilóval kevesebbet mutatott.

Ferike ezuttal is kitűnő rendezői talentumnak mutatá be magát. Alig egynehány percz alatt a legnagyobb szakértelemmel osztá be a párokat, mert gyalog kellett az egész násznépnek a templomig menni, hol az esketési szertartás vége meendő.

Oh, násznagyi méltóság! Nekem Matild mama jutott. Hálás pillantással füzé karját karomba s ezzel megnyitottuk a nászmenetet. Még egy kis akadály merült fel, mert kedves vendégeink majdnem hajba kaptak a sorrend felett; mindenik első akart lenni. Ferike aztán addig instált, könyörgött, esedezett, míg végre a rend helyre lett állítva. Végre megindult a menet.

Utközben semmi egyéb nevezetes nem történt, mint az, hogy Brukk ur, valószínűleg rossz indulatból, a Brukk ur sarkára mászott, miért aztán az mérgesen hátrarugott s Brukk ur térde kalácsát érzékenyen megsértette, miért aztán Brukk ur a maga részéről szintén tett eléféle egy revanche-rugást, de hogy ez találta-e ellenfelét s ha igen, testének melyik részét, nem sikerült

kipuhatolnom. A mit nem láttam, arról nem is beszélhetek.

Az esketési szertartás lefolyt s a jó Matild mama mint Krixbaumné asszony hagyta el az Ur házat.

Utunkat most a »Vágtató esiga« című jöhrü vendéglő felé vettük, hol felterített asztalok vártak ránk. Ez is a Ferike bölcs intézkedéseinek egyike volt, hogy nem a háznál, hol el sem fértünk volna, hanem a tágas vendéglőben rendezte a nászszakomát.

A fogadóba megérkezve, az őszinte gratulációk egész hosszú sorozata következett, s mikor aztán mindenki elmondotta szíve legjobb kívánságait az új párnak, az egész násznép asztalhoz ült.

Szerencsétlen násznagyi tiszttem ismét mama mellé helyezett, s így önkéntelenül tanaja levék azon emelygös gyöngédségeknek, mikkel Krixbaum ur nejét elhalmozá.

Nemsokára megindultak a pohárköszöntők s mi Ferikével felváltva leaoasztiroztunk mindenkit, ki csak kezünk ügyébe akadt. Az én Ferikém különösen kitett magáért. Olyan beszédeket tartott, milyeneket én sem azelőtt, sem azután nem hallottam soha senkitől. Nem hiszem, hogy a magyar szokásokban egyetlen szép hangzású szó lett volna, mit ő beszédeiben fel nem használt. A ki az

ő szája alá került, az ugyan nem maradt dioséret nélkül.

E közben az »italosok« is nagy kelendőségnek örvendettek, s a mily mértékben fogott a bor, azoképen nőtt a jó kedv. Este 10 óra felé az egész násznép boldogságban uszott: Brukk és Brukk urak összecsokolóztak; Dumm ur, a mély tudományu halottkém, és Lévi Bernát, a lelketlen uzsorás, duettben fújták a »Körösi lány«-t. Stix ur nekihevíült arcczal esküdött örök hűséget az egyik Hornyák kisasszonynak; a boldog Matild mama önfeláden vallá meg férjének, hogy pénzeszkéi hol vannak elhelyezve; Gombóc, a kerek csaplárú, erősen nyomkodta az öv. Hornyákné lábait, ki is ezen gyöngédségét Virányi urnak, a tehetős szobafestőnek, tulajdonítván, édes mosolygással kívánta tudomására hozni, hogy kedvesen fogadtatik. Ferike meg a négy Hornyák kisasszonynak udvarolt egyszerre, hasonlatait hol az égből, hol a földről szedvén. Szépelgése igen kedvezően fogadtatott.

A jó kedv tetőpontra hágott, midőn Ferike felállt és egy hatásos beszédbe indítványozta, hogy táncozzal fejezzük be a mai kedélyes mulatságot. Az indítvány kitörő lelkesedéssel lett fogadva.

Afrika földközi tengerpartja mentén jelentősebb események vetik előre árnyékukat, a melyek igen könnyen befolyást gyakorolhatnak az európai viszonyokra is. A marokkói szultán, Sidi Mulay Hassan haldoklik második székhelyén, Mekinszenben. Ennek következtében Mulay Abbas, a szultán nagybátyja, az 1859-ben meghalt Abdurrahman szultán fia, igényeket támaszt a trónra — az igazi trónörökös — Sidi Mulay Hassan fia, Mulay Mahomed herceg ellenében. A trónkövetelő már testvére, Sidi Mahomed szultán halála után 1873-ban fellépett a mostani uralkodó ellen s iszonyatos belháborút idézett elő. Most annál is inkább újra szerencsét akar próbálni, mert a 19 éves trónörökös az országban nem kedvelik s másrészt Mulay Abbas Franciaország partfogásában részesül. Ezen előrelátható események magyarázzák meg Spanyolország hadi készülődéseit is. Spanyolország, melynek vitális érdeke, hogy a vele szemben fekvő Marokkó ne jusson Franciaország fennhatósága alá, már csak azért is, mert különben a már spanyol kézen levő Ceuta és Mellila kikötői is veszélyeztetve lennének, a francziák állásfoglalása következtében is a trónörökös pártjára szegődött. Cadixben és Malagában minden eshetőségre csapatok vonattak össze és a spanyol hajóhad, Lasso tábornok parancsnoksága alatt, Tanger felé utnak indult, mert úgy látszik, a spanyol kormány el van tökéltve, hogy Marokkóban fegyveres erővel elejét vetzi a belháború kitörésének, nehogy Franciaország kedvet kapjon a zavarosban halászni. A spanyol hadikészülődések s a marokkói eshetőségek nemcsak Franciaországban fognak nagy izgalmat kelteni, hanem Olaszországban is. Nem mintha az olasz népszemélet vetett volna Marokkóra, noha statisztikailag beigazolt tény, hogy kereskedelmi összeköttetés szempontjából Olaszországnak vannak legnagyobb megóvándó érdekei az egész földközi tengerpart mentén, így még Marakkóban is, hanem azért, mert daczára e nagy érdekeknek, a Carthagót bíró Rómának, Genuának és Velencének utódja és örököse Afrika egész Földközi tenger partján még eddig sehol sem tudta lábat megvetni, s mintegy e kegyetlen sors ironiájául Massauah-ban kénytelen küzdeni, a hová pedig tulajdonképen semmi érdek sem köti. Marokkót illetőleg Spanyolország és Olaszország érdekei sok tekintetben közösek s nagyon valószínű, hogy a két állam között bizonyos egyezés jött létre.

Október 6-ika.

Kézdí-Vásárhely, 1887. okt. 6.

E történelmileg nevezetes, nagy s minden magyar ember keblét mélyen érintő napot emlékéhez méltóan ünnepelte meg városunk. A kantai róm. kath. templomban gyászistenitisztelet tartatott az aradi 15 vértanu emlékére; gyászistenitisztelet a hazáért s a szabadságért dicső halált halt 13 tábornokért. Lélekemelő ünnep ez, melyen minden igaz hazafinak erkölcsi és kazafias kötelessége leróni a hála és kegyelet adóját azokért, kik éltüket s ezzel mindenüket áldozták nemzetükért.

Mindjárt tisztában valék, hogy az új házások között tört ki a viszály.

A szóváltás mind élénkebb és hangosabb lett. Egy ideig a Krixbaum bariton hangja uralta a helyzetet, lassankint azonban a Matild mama éles, rikácsoló szava került felül.

E perczben Ferike rohant be a szobába.

— Barátom! — kiáltott ijedt hangon — minden veszve van! Matild mama seprűnyéllel kergette ki házából drága férjét. Kicsinyben mult, hogy én is ki nem kaptam. Átkoz engem és tégedet is, hogy belevittük e házasságba.

— Hisz én ártatlan vagyok az egészben! — káltam álmélkodva.

— Násznap voltál s ez elég. Ha nem akartod, hogy e dühös megara csuffá tegyen, jer, meneküljünk.

— De hát én miért szökjem?

— Hát tudnál egy perczig is maradni e házból evvel az asszonnyal?

— Igazad van, menjünk!

Hamarosan összeszedtük czókmókunkat s mig Krixbaum ur a fölépcsőn menekült Matild mama üldözései elől, addig mi Ferikével a hátulsó lépcsőn szépen leosovva, elhagytuk e házat, hogy soha többé vissza ne térjünk bele.

Sohasem láttam többé Matild mamát.

S ezen nemes kötelesség valóban számos intelligens elemet vonzott az Urnak templomába, osztály-, rang- és pártkülönbség nélkül. Ott voltak a szabadságharcban résztvevők s maig is hazájukon lángoló szeretettel csüngő 48-iki honvédek, a városi tanács, törvényszék, tanítói kar képviselői, ott polgárságunk egy igen tekintélyes része. Heleszen. E nemzeti ünnepet eddig sem lett volna szabad egy párt kiváltságául tekinteni, hanem abban szívvél-lelékkel, egy akarattal részt kellett volna venni. Most megkezdődött és ezt örömrünk szolgál konstataálni. Sorakozzék a társadalom; tegye megjelenésével, résztvevésével imponanssá, naggyá e nemzeti ünnepet; minden évben rója le a kegyelet hazafias adóját azok iránt, kiknek kiontott vére helyén ma már a szabadság rózsái diszlenek, s e rózsák illatárja kiterjed az egész hazára.

Különösen az ifjúsággal kell megértetni, hogy október 6-ika gyászbetűkkel ugyan, de kitörülhetetlen mélyen van bevésvé egy a történelem lapjaira, mint minden magyar ember szívébe, és a ki ezért nem lelkesül s kinek szíve e napon hevesebben nem dobog és mélyen nincs megilletődve s a kegyelet adóját le nem rója, az a hazára nézve el van veszve. Csak azon ifjúságban lehet bízni, hogy méltó utóda lesz dicső őseinek, mely a maga értéke szerint tudja becsülni a multat, mert igaz marad mindig az, hogy a mult anyja a jövőnek. Gyermekeink és az ifjúság előtt azért gyakran emlékezzünk vissza a multra s foglaljuk mindennapi imánkba azok dicső nevét, kik előtt minden körülmények között legszentebb volt a haza.

Az ünnepélyes gyász-istenitisztelet után a nagy nap emlékére diszebedet adott a »Rikán belőli honvéd-egylet« érdemekben megőszült nagytekintélyű elnöke: K. Horváth Ignác 48-iki honvéd-husár alezredes. E diszebedre számosan meg voltak hiva pártkülönbség nélkül, s a hazafias pohárköszöntőkben sem volt hiány. Pohárköszöntők voltak a hazáért, a szabadságért, a magyar nemzetért, K. Horváth Ignácért, a papságért, városunk polgármesteréért, a tanítói karért, a polgárságért stb.

Adja Isten, hogy e nagy nap emléke hovatovább annál nagyobb fényvel, annál nagyobb érdeklőséggel legyen megünnepelve, hogy a közrészvét emelje azzá, a mivé lenne kell: nemzeti ünneppé.

Cato.

Az erdélyi ev. ref. püspök látogatása.

Kézdí-Vásárhely, 1887. október 8.

Szász Domokos, az erdélyrészi protestáns püspök, folyó hó 7-én délután érkezett Kézdí-Vásárhelyre. A kitünő főpap tiszteletére a kézdívásárhelyi ev. ref. egyház és vallás-különbség nélkül az egész intelligencia oly fényes fogadtatást rendezett, minőt keveset látott e város közönsége, ezzel akarván megmutatni, hogy a székely népben nem halt ki a vallásos érzület s az egyházi ügyek iránt való meleg érdeklődés. A püspök ur délután 5 órakor érkezett meg a város határához, hol a város érdemdus polgármestere Szöcs József urral élén nagyszámu intelligens közönség fogadta. Itt a polgármester ur tolmácsolá egy igen szép, lelkes beszédben azon tiszteletet és örömet, melyet a város közönsége a kitünő főpásztor és szeretett vendég iránt érez, majd meg Török Bálintné egyházi főgondnokné nyújtott át 25 hölgy élén csinos beszéd kíséretében egy gyönyörű csokrot, melynek fehér brokát szalagján következő felirat olvasható: „A legmunkásabb Főpásztor, Főtiszteletű ev. ref. Püspök Szász Domokos Urnak, a kézdívásárhelyi protestáns hölgyek. Emléklű 1887. október 7-én.“ Ezzel megindult a 30—40-ből álló hosszú kocsisor a városba. A merre a menet elhaladt, mindenütt tengernyi nép borította az utcákat, zajosan éltetve a főpásztort. A papilak előtt Székely János, Kézdí-Vásárhely kitünő lelkésze, fogadta ékes beszéddel a püspököt, majd meg a két sorban felállított mindkét nembeli tanuló ifjúság részéről egy kis lányka nyújtott át egy csokrot. Rövid pihenés után a papilak vendégszerető falai között a kézdívásárhelyi ev. ref. egyház-

tanács tisztelgett Török Bálint főgondnok urral élén, ki is igen szépen sikerült beszédben adott kifejezést az egyháztanács tiszteletének és szeretetének. A püspök ur ugyerre, mint a többi beszédekre meghatótt hangon, igazi szónoki hévvel válaszolt, mindannyiszor megköszönve azon szíves fogadtatást, melyben részesült. — Este 7 órakor bankett volt a városház dísztermében, melyen mintegy 100-an vettek részt s ezek között több hölgy is. A szebbnél-szebb pohárköszöntők hosszú sorát Szöcs József polgármester ur nyitotta meg, a püspököt éltetve. Szász Domokos püspök ur a polgármester és Kézdí-Vásárhely város vallásos, derék polgárságát éltetve. Jeles toasztokat mondtak még: Székely János ev. ref. lelkész, Szász Gerő generalis nótarius, Török Bálint főgondnok, ifj. Szász Károly, Kovács István járásbíró, Sándor Kálmán törvényszéki bíró, Benkő Gyula kovásznai, Bodor Géza felsőernátoni lelkészek stb. stb. A vacsorát, mely éjtől felé ért véget, páratlan kedélyesség fűszerezte. Nem mulaszthatjuk el János Géza gyógyszerész és Baló László uraknak az ügyes rendezésért elismerést szavazni s ugyszintén a róm. kath. papságnak is, mely nem ismerve valláskülönbséget, kiváló egyénekkel képviselteté magát.

Másnap reggel 8 órakor a főpásztor nagyszámu közönség kíséretében Cs.-Szeredába utazott.

A csikszeredai ünnepségekről jövő számbunkban fogunk részletes tudósítást hozni.

O.

Különfélek.

— A trónörökös itthon. Görgény-Szentimré-ről október 6-áról írják: Községünkbe 10 óra után érkezett meg a Fenséges ur, fényes kíséretével. Itt a meghívott vendégek várták. A fenséges rövid vadász-reggelit vett s aztán kihajtatott rögtön a vadászterületre. Az első hajtatást a Lágában tartották több kocsin. Két hajtatást csináltak gyors egymásutánban. A két hajtatásban összesen 4 medvét vertek fel. Ebből kettőt Esterházy Lajos herceg lőtt meg. Egyet — nagy, erősen fejlett példányt — a trónörökös ejtett el. A hajtatásoknak délután fél három órakor már vége volt. Nagy vadász-riadallal jöttek haza a magasrangu vadászok. A vadászatnak kitünő idő kedvez.

— Erdélyrészi kisiparunk s az E. M. K. E. A népfelkelés felszereléseihöz erdélyrészi kisiparunk szállításait f. hó 1-ével befejezték, az »Ifju Erdély« szerint következő helyekről következő bakancs- és szijmunkák vétettek át név és összeg szerint: 1. Brassóból az első szállításkor Zekeli Frigyes, Kosztolánszky Pál, Pávelka János, Tuza Antal, Reiner Károly, Nyágai János, Sündel Gusztáv, Stephani György szijgyártó iparosoktól lovassági és gyalogsági szijmunka 11,734 drb, összesen 5269 frt 65 kr összegben; a második szállítás értéke k. b. 15,000 forint, átadva és jónak találva. 2. Deésről a szijgyártószövetkezet nevében Dálnoky József, Benyovics Károly, Sinczki János, Szabó Károly, Fancsek Ernést, Hügel Nándor, összesen 8331 darabot 1329 forint 97 kr értékben; Szilágyi Ádám szállított 327 pár bakancsot 2040 frt 58 krban. 3. Fogarashól: Szöcs István szijgyártó mester (Mazura Mihály, Szabó Ferencz, Perdi György) 8018¹/₂ drb szijmunkát összesen 3926 frt 28¹/₂ krban. 4. Kézdí-Vásárhelyről bakancsokat szállítottak: Medgyaszai Máté, Sáska Antal és Tuzson Pál iparosok 2929 párt 15,055 frt 6 kr értékben. 5. Kolozsvárról a csizmadia ipartársulat (Mamita János elnök) 2069 pár bakancsot 10,634 frt 66 kr értékben. 6. Segesvárról: Adler József és Zimmermann Frigyes 956 pár bakancsot 4908 frt 70 krban. 7. Seps-Szentgyörgyről a cipész és csizmadia-szövetkezet (Nagy Elek, Uzoni György, Zajzon Károly, Ütő Bóniám, Barthos József, Kiss Péter) 961 pár bakancsot 4939 forint 54 krban. 8. Szász-Régenből: Haltrich János és Szabó István 396 pár bakancsot 2035 frt 44 krban. 9. Szászvárosról bakancsot szállítottak: Kiss György, Pap János és Szolga József iparosok 1271 párt 6532 frt 94 krban; szijmunkát szállított Sun Károly iparos 834 drbot 1114 frt 61 kr értékben. 10. Székely-Udvarhelyről a csizmadia ipartársulat (Benkő József, Asztalos Sándor, Sándor István, Lévai Géza, Gál János) szállított

208 párt 1069 frt 12 krban. — Az E. M. K. E. által szállított összes bakancs- és szijmunka értéke 98,000 frt, melyből már szétosztva kifizettetett 41,999 frt 32¹/₂ kr; fizetés alá kerül nemsokára a többi is.

— Esküvő. Ifj. Köllő Ignác csikszentmártoni kir. járásbíróági aljegyző e hó 18-án tartja esküvőjét gyergyócsomafalvi Agoston Anna kisasszonnyal, Agoston Agoston kereskedő szép leányával. Aldást kívánunk e frigyre!

— Gyergyó-Szentmiklóson a hirneves Batti tart előadásokat állatseregletével. Közönség mindig szép számmal látogatja a megnézésre valóban érdemes állatokat. Ajánljuk a közönség figyelmébe.

— Korcsma-statisztika. A korcsmaák száma Franciaországban az 1840. évben 283,000 volt. Azóta, nem számítva Páris 30,000 vendéglőjét, a szaporodás következő arányokat mutat: 1875-ben 342,622, 1879-ben 351,852, 1883-ban 377,514, 1885-ben 399,145. A nőket és gyermekeket nem számítva, minden 35 férflakra esik egy vendéglő. A szeszfogyasztás, mely 45 év előtt 1.12 litert tett fejenként egy évben, most 3.85 litert tesz, vagyis mintegy 12 litert egy-egy felnőttre.

— A kinek férj kell. Jeremiás, az ő testamentumi író, hirneves »Siralmai«-ban a többiek közt azzal a jóslattal jellemzi az előjövő rossz idöket: »Eljön az idő, mikor hét asszony kapaszkodik egy férfiba.« Ezek a siralmas idők bekövetkeztek, és pedig oly siralmas alakban, hogy Jeremiás jóslata, a férfiakra kapaszkodó nők számának tekintetében, csuffá van téve. Németországban nem rég egy férfi néhány sor kishirdetést tett közzé, mely szerint ismeretség híján a hirlapban szólítja fel azokat a kellemes külsejű, jó nevelésű nőket a nyilatkozásra, a kik hozzá férjhez menni kívánnak. Vagyont okvetlenül nem kívánt. Rövid idő múlva a házassodni kívánó férfi 3648 ajánlatot kapott, 2137-et Németországból, a többi a világ minden részéből. Ezek közül 1827 vagyoni viszonyairól nem tett említést; a többi viszont ezertől kétszáz ezer márkáig kötelezte magát, hogy pénzt visz a férje házához. Háromszáztizenkettő elküldte a fényképét is a férfiak.

— Egy ember, a kinek nincsen vére. Hogy milyen csodabogarakkal traktálják az amerikai lapok olvasóikat, annak illusztrálásul szolgál a következő újdonság, mely a panamai »Star and Herald«-ban látott napvilágot: „Berlintől néhány mérföldnyire él egy ember, a ki kétségtelenül egyike a természet legritkább csodáinak, ha ugyan a róla érkezett tudósításoknak hitelt adhatunk. A német lapok ugyanis határozottan állítják, hogy annak az embernek nincs vére és hogy a legkitünőbb orvosok és tudósok is bevallották, hogy az esetet nem tudják megmagyarázni. E rendkívüli ember káplár a porosz hadseregben és Schreiber Ottóknak hívják. Vértelenségéről ő maga semmit sem tudott egész addig, mig ezelőtt vagy két hónappal párba nem volt. Ekkor ugyanis ellenfele keresztüliszurta őt, vér azonban nem folyt a sebből és egyáltalában sértetlennek látszott. Ellenfele ekkor annyira meg volt lepelve, hogy Schreibernek nem volt nehéz őt leszurnia. Azóta mindenkinek elment a kedve a káplár sértegetni vagy pláne párviadalra kihívni, a helyett inkább azzal mulatnak, hogy késeket, töröket és kardokat szurkálnak keresztül a testén, Schreiber egy berlini kórházban alaposan megvizsgálták; beleszurak egy kést a szájába, mely a fej hátulsó részén jött ki. Vér azonban nem folyt, seb sem látszott, és mint állítják, fájdalmat sem voltak. A vértelen káplár, ha szolgálati ideje letelik, Európa nagyobb városaiban készül magát mutogatni. Hogy vajon golyóval sem lehet-e megsebezni, az még nincs megállapítva.

A kézdívásárhelyi „Rudolf“ kórházról.

Szept. havi gondnoki jelentés.

A magyar szent korona országai veres kereszttegyeleto központiszívvelyesegéelyezése mellett fennálló kézdívásárhelyi „Rudolf“ kórházra vonatkozó szept. havi gondnoki jelentésemet a következőkben van szerencsém előterjeszteni:

Szept. hó végével Baló László számvevő ur a kórháznál levő ellenőrzési könyveket számbavéve, lezárta s azokból a következő eredmények tüntek ki:

Szept. hóban a készletben levő termények, zsiiradók és zöltségek elfogyasztott értéke, 24 frt 92 kr o. é., a pénztárba utaltatott.

Hazafi Veray János a kórház részére 1 frtot adott.

Szeptember hóban ápolattott 30 beteg, elbocsáttatott 18, maradt a hó végén ápolás alatt 12; ápolási nap volt 453, á 50 kr = 226 frt 50 kr; ebből ingyenes ápolási nap 48, á 50 kr = 24 frt — kr; ezt levonva, maradt 202 frt 50 kr.

Kovács Károly pénztáros ur havi forgalmi kimutatása.

Bevételek:

Pénzmaradvány a múlt hóról . 150 frt 97 kr.
Eladott villanyozó gépért . . 14 frt — kr.
Künn levő tőkéből befolyt . . 25 frt — kr.
Kamathátralékból — frt 17 kr.
Hazafi Veray János adománya . 1 frt — kr.
Kis. takp. felv. f. szükségletre 300 frt — kr.
A hó folytán elfogyasztott termények értéke 24 frt 92 kr.
Ápolási díjból 99 frt 50 kr.
Összesen 615 frt 56 kr.

Kiadások:

Lőrincz Bóniának 2 öl fűért . 12 frt 07 kr.
Postadíjért 1 frt 16 kr.
Kórházi aprólékos kiadásokra . 15 frt — kr.
Fiser Péter és társa számlájára . 30 frt 70 kr.
Mike Dénesnek 1 öl fűért . . . 5 frt 27 kr.
Magdó Jánosnak 1 öl fűért . . . 6 frt 07 kr.
Kis Jánosnak kéményseprésért . 2 frt 25 kr.
Lőrincz Bóniának 2 öl fűért . 12 frt 07 kr.

Rác Tamásnak fővényhozásért . 1 frt — kr.
Kádár Bálintnak 1 öl fűért . . 6 frt 07 kr.
„Székelyföld“ cz.lapért 1/4 évre . 1 frt 50 kr.
Rác Tamásnak 200 tégláért . . 1 frt 90 kr.
Kádár Bálintnak 1 öl fűért . . . 6 frt 07 kr.
Opra Jánosnének meszelésért . . 7 frt — kr.
Sárkány Gyuláné fizetésébe . . 14 frt 50 kr.
Mikonya Józsefné fizetésébe . 14 frt 50 kr.
Az ápolónőknek czukor-, kávé- és borpénz 6 frt 64 kr.
Szolga és szolgáló fizetésébe . 12 frt — kr.
Tejért 12 frt — kr.
Hus árába 35 frt 32 kr.
Fűszer-árakért 21 frt 13 kr.
Lisztért egynegyed évre 91 frt 40 kr.
Dr. Sinkovics I. ur fizetésébe . . 50 frt — kr.
Gyógyszertári számláért 40 frt 70 kr.
A hó folytán elfogyasztott termények értéke 24 frt 92 kr.
Pénzmaradvány a hó végén . . 184 frt 32 kr.
Összesen 615 frt 56 kr.

Az előfordult betegségek nemeiről az orvosi jelentés fog felvilágosítással szolgálni.

Tisztelt választmány! Kórházunk belételeiben e hó folytán sem történt semmi nevezetes esemény, a mi feljegyzésre méltó volna; pontosság, rend és tisztaság van mindig, a betegekkel szemben pedig jó bánásmód, gondos ápolás; ez eredményezte e hó folyamán is, hogy 18 beteg gyógyulva bocsátott ki.

Mely jelentésem után maradtam a t. választmány iránti tisztelettel

Kézdi-Vásárhelytt, 1887. okt. 4.

Szűcs József
polgármester,
kórházi gondnok.

131-ik közlemény

a háromszékmegyei „Erzsébet“ árvaleány-nevelő intézet javára Szotyor község lakosai által tett szíves adakozásokról.

Gidófalvi János 10 lit. rozs, Antal Mihály 1 lit. árpa, Szotyori Nagy Károly ur 1 frt, Bartha József 1 lit. rozs, Sára Ferencz 1 lit.

rozs, Bartha Sándor 1 l. buza, Imre György 2 lit. rozs, Fejér József 6 lit. buza, Lőrincz János 60 kr, Kocsis József 1 lit. rozs, Imre Ferencz 1 lit. rozs, Makai András 1 lit. rozs, Alber József 1 l. törökbuza, Szilágyi András 1 lit. rozs, Nagy Péter 2 lit. rozs, Rápoly Mózsné 2 lit. rozs, Bodó Mátyás 1 lit. rozs, Szántó Antal 20 kr, Bartha Károly 3 l. rozs, Barabás Sándor 1 lit. buza, Barabás Elek 2 lit. buza, Ince Sándor 1 lit. rozs, Miklós András 1 lit. árpa, Rápolyi György 1 l. rozs, Rác József 1 l. törökbuza, Demeter Mihály lelkész 10 lit. buza, Kerekes Pál tanító 4 lit. buza, Csizsér Gergely 10 lit. paszuly.

Fogadják a nemes szívű adakozók az árvák nevében kifejezett hálás köszönetünket.
K.-Vásárhelytt, 1887. szeptember 30.

Br. Szentkeresztly Stephanie,
elnök.

Gyöngyösi István,
jegyző.

Felelős szerkesztő:

Ifj. Dobay János.

Kiadó tulajdonos:

Ifj. Kovács Dániel.

Nyílt tér.

Fekete satin merveilleux (egész selyem) 1 ft 15 krért

méterenkint 6 frt 45 krig (16 különböző minőségben) vámmentesen a helyszínére szállít G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zúrichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díj kell.

Fehér és creme francia selyem faillok, surah, satin

merveilleux, damasz, ripsz, tafota és atlaszt méterenkint 75 krtól 10 frt 65 krig szállít egyes ruhára való darabokban és végekben vámmentesen a helyszínére G. Henneberg (cs. kir. udvari szállító) selyemgyár-raktára Zúrichben. Minták azonnal küldetnek. Levelekre 10 kr szállítási díjba kerülnek.

Sz. 9863--887.

Pályázati hirdetmény.

A kézdijárási főszolgabírói hivatalnál előléptetés folytán üresedésbe jött s évi

300 frt fizetéssel javadalmazott II-od irnoki állomásra ezennel pályázat nyit-tatik.

Felhivatnak mindazok, kik ezen állomást elnyerni ohajtják, miszerint szabályszerűen felszerelt, sajátkezűleg írt folyamodványukat folyó évi október hó 15-ig Haromszék vármegye alispánjához adják be.

Sepsi-Szentgyörgyön, 1887. szeptember 29 én.

Báró Apor Gábor,
alispán.

1—3

Sz. 1938. 1887.

tlkvi.

Arverési hirdetményi kivonat.

A gyergyó-sztniklósi kir. járásbíró-ság mint telekkönyvi hatóság közhirrre teszi, hogy a gyergyói első takarékpénztár végrehajthatónak gyergyósztniklósi id. Hobaj József és társai végrehajtást

szenvedők elleni 80 frt tőkekövetelés és járulékai iránti végrehajtási ügyében a csikszeredai kir. törvényszék területén lévő, a gyergyósztniklósi 1045. sz. tjkvben A + 11. rsz. a. 2355., 3042. és 3645. számú tjkvben A + 1. rendszám alatt foglalt ingatlanokra az árverést 696 frtban ezennel megállapított kikiáltási árban elrendelte, és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az 1887. évi november hó 9-ik napján délelőtt 9 órakor a telekkönyvi hivatalnál megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikiáltási áron alól is eladatni fognak.

Árverezni szándékozók tartoznak azingatlan becsárának 10%-át készpénzben, vagy az 1881. évi LX. t.-cz. 42. §. jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-jén 3333. sz. a. kelt igazságügyminiszteri rendelet 8. §-ban kijelölt óvadékképes értékpapirban a kiküldött kezéhez letenni.

Kelt Gyó-Sztniklóson, 1887. évi július hó 4-ik napján.

A kir. járásbíró-ság, mint telekkönyvi hatóság.

Szász Ignác,
kir. aljbíró.

Van szerencsém teljes tisztelettel értesíteni a n. é. helybeli és vidéki közönséget, hogy a helyi piac és vidékre nézve csakis egyedül üzletemben kapható

hidegviz-mosószappan,

a melylyel a legszenyesebb ruhát lug és minden egyéb efféle cikkek mellőzésével tisztára lehet mosni, különösen batisz-ruhák és vékony szövött függönyök tisztítására igen kitűnő, valamint kéz és arcmosásra föltulmul minden toilette-szappant.

Egy darab ára csak 6 kr.

Ezen szappan, minthogy e mellett a meleg víz mellőzhető, minden háztartásnál nélkülözhetetlen.

Továbbá ajánlom mindennemű fűszer-, kávé-, czukor-, szappan-, talp-, email-érczedény-, porcellánemű-, legkitűnőbb liszt-, szesz-, eczet- és nagyválasztéku fonal-raktáromat, melyeket készpénzzel való bevásárlásom folytán a legjutányosabban árusíthatok mindig.

Egy jó családbeli 15 éves fiu, megfelelő iskolai bizonyítványokkal, üzletembe tanonczul felvétetik.

Kézdi-Vásárhelytt, 1887. szeptember hó.

Teljes tisztelettel

BALOGH GYULA.

3—3

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.	Állomások		319. vegyes v.	307. személyv.	301. gyorsvon.
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	"	4.44	8.08		Tövis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	"	5.02	8.24		Nagy-Enyed	"	1.51	2.19	
Mogyorós	"	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca	"	5.43	8.51			(érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz	"	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	"	6.15	9.14			(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákos	"	6.36	9.30			(érk. ind.)	4.01	3.56	
Homoród	"	7.06	9.51		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacza	"	7.28	10.04			(érk. ind.)	6.31	6.31	6.03
Bene	"	7.53	10.24		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	10.00	11.00	9.13
Erked	"	8.18	10.39			(érk. ind.)	10.55	11.15	9.18
Héjasfalva	"	8.52	10.03		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Segesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.31	11.26						
Medgyes	(érk. ind.)	10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdi-Vásárhelytt.